

**Sprawozdanie z 82 Zjazdu
Delegatów Oddziałów PTL
z 24 września 1982 r.
w Warszawie**

Otwarcia obrad Zjazdu dokonał przewodniczący Zarządu Głównego PTL prof. dr hab. Andrzej Szujewski, który powitał przybyłych na Zjazd delegatów, członków honorowych oraz zaproszonych gości.

Następnie odczytał nazwiska zmarłych członków PTL w okresie od ostatniego Zjazdu. Byli to koledzy: Edward Drowanowski, Józef Kubera, Władysław Sosnowski (Oddz. Białystok), Ryszard Czajkowski, Olgierd Wiewiórski (Oddz. Gdańsk), Ludwik Blimke, Stanisław Karolczyk, Stanisław Kędracki, Czesław Kudelski, Florian Regent, Mieczysław Wielopolski (Oddz. Katowice), Józef Borek, Józef Kucharski, Stanisław Ptak, Karol Ring (Oddz. Kraków), Józef Dąbrowski (Oddz. Kielce), Julian Bartyś (Oddz. Łódź), Karol Czekał (Oddz. Olsztyn), Zbigniew Bauer (Oddz. Płock), Franciszek Wencel (Oddz. Toruń), Tadeusz Gorczyński, Stanisław Typkiewicz, Zenon Winciorek (Oddz. Warszawa), Jarosław Czarnobil, Tadeusz Markowski, Adam Stadnicki, Adam Zagórski (Oddz. Wrocław). Zebrani uczcili pamięć zmarłych minutą ciszy.

W dalszej kolejności powołano Prezydium Zjazdu w składzie: przewodniczący — mgr inż. Krzysztof Rudzki, asesorzy — mgr inż. Zygmunt Trociński, przewodniczący Oddziału PTL w Olsztynie i mgr inż. Jan Potocki, wiceprzewodniczący Zarządu Oddziału PTL w Katowicach.

Następnie sekretarz ZG PTL dr inż. Andrzej Gorzelak zaproponował składy osobowe Komisji Zjazdowych oraz Sekretariatu Zjazdu:

Komisja Skrutacyjna: mgr inż. Mieczysław Piskorz, inż. Leopold Szymkiewicz, mgr inż. Stanisław Krochmal.

Komisja Matka: prof. dr hab. Bolesław Zabielski, doc. dr hab. Konrad Magnuski, doc. dr Kazimierz Mąkosa, dr inż. Stanisław Barański, mgr inż. Marian Mączynski, mgr inż. Zdzisław Szunke, mgr inż. Jerzy Bergier, mgr inż. Bronisław Braczkowski, mgr inż. Henryk Kujawa, mgr inż. Ryszard Konarski, mgr inż. Edward Smoczek, mgr inż. Zdzisław Pawłowski.

Komisja Wniosków: prof. dr Florian Budniak, prof. dr hab. Stanisław Szymański, doc. dr Witold Chmielewski, mgr inż. Zdzisław Jagiełło, mgr inż. Tadeusz Moch, doc. dr hab. Andrzej Grzywacz, mgr inż. Marian Czurał, dr inż. Wiktor Lipko, dr inż. Eryk Latocha.

Sekretariat Zjazdu: mgr inż. Franciszek Dąbrowski, dr inż. Ryszard Kwiecień, mgr inż. Andrzej Kulesza, mgr inż. Marek Urbaniak.

Z sali zaproponowano uzupełnienie składu Komisji Matki o osobę mgr. inż. Henryka Ostrowskiego.

W wyniku głosowania zatwierdzono proponowany skład tych Komisji.

Dr A. Gorzelak odczytał wnioski z 81 Zjazdu PTL w Starych Jabłonkach, natomiast protokół został wyłożony do wglądu w hallu.

W dalszej kolejności przewodniczący Komisji Odznaczeń prof. dr hab. B. Gonet przedstawił wnioski o nadanie członkostwa honorowego Towarzystwa: mgr. inż. Marianowi Czurajowi i prof. dr. Witoldowi Koehlerowi oraz przyznanie odznak honorowych członkom PTL i innym osobom zasłużonym dla leśnictwa polskiego i Towarzystwa. Zjazd po zapoznaniu się z uzasadnieniami wniosków nadał jednomyślnie godność członka honorowego Towarzystwa proponowanym osobom oraz przyznał odznaki honorowe.

Złote odznaki otrzymali: z Oddz. Białystok — mgr inż. Irena Bielecka; z Oddz. Gdańsk — mgr inż. Napoleon Nowosielski; z Oddz. Katowice — mgr inż. Bronisław Oleksy; z Oddz. Lublin — mgr inż. Wiesław Wosiek; z Oddz. Poznań — doc. dr hab. Krzysztof Chwaliński, mgr inż. Marian Lipowicz, doc. dr hab. Konrad Magnuski, prof. dr hab. Kazimierz Urbanski; z Oddz. Szczecin — inż. Stanisława Czyżewska, inż. Waław Czyżewski; z Oddz. Toruń — mgr inż. Alfred Scigalski; z Oddz. Warszawa — dr inż. Andrzej Gorzelak, mgr inż. Anna Kłoskowska, mgr inż. Leszek Lubczyński, mgr inż. Roman Parewicz, mgr inż. Antoni Wierzbicki; z Oddz. Wrocław — dr inż. Bolesław Spring.

Srebrne odznaki otrzymali: z Oddz. Białystok — mgr inż. Władysław Lech, mgr inż. Zbigniew Pawelski; z Oddz. Ciechanów — Wincenty Murasiewicz; z Oddz. Gdańsk — mgr inż. Edward Albertowicz, mgr inż. Tytus Piekarski; z Oddz. Gorzów Wkp. — mgr inż. Roman Bończyk, dr inż. Edward Zawierucha; z Oddz. Katowice — mgr inż. Tadeusz Wójcicki, Euzebiusz Chachulski; z Oddz. Kielce — mgr inż. Anna Klińska-Majcher, mgr inż. Antoni Szczepański, mgr inż. Władysław Scibisz; z Oddz. Kraków — dr inż. Szymon Antończyk, mgr inż. Zdzisław Jagiełło, dr inż. Jerzy Lesiński, inż. Jan Niedzielski; z Oddz. Lublin — mgr inż. Seweryn Bonik, Mieczysław Janisławski; z Oddz. Olsztyn — mgr inż. Zygmunt Brzozowski, Marcin Nowisz, mgr inż. Anna Tomczyk, inż. Mieczysław Żurowski; z Oddz. Radom — Tadeusz Fabiszewicz; z Oddz. Szczecin — doc. dr hab. Aleksandra Stachak, inż. Marcin Pudło, mgr inż. Zdzisław Ziemia; z Oddz. Toruń — prof. dr hab. Zbigniew Prusinkiewicz, mgr inż. Janusz Rauchut, mgr inż. Adam Weber; z oddz. Warszawa — doc. dr hab. Andrzej Grzywacz, mgr inż. Maria Szajewska-Urbaniec; z Oddz. Wrocław — mgr inż. Cyryl Jurczyszak, mgr Stanisław Madej; z Oddz. Zielona Góra — inż. Antoni Palonka, mgr inż. Henryk Strózczyński, mgr inż. Michał Szymonowicz; z Oddz. Krosno — mgr inż. Alfred Sędłak.

Następnie prof. B. Gonet poinformował zebranych, że z okazji jubileuszu 100-lecia działalności Polskiego Towarzystwa Leśnego zostały przyznane członkom wspierającym dyplomy pamiątkowe oraz medale upamiętniające tę rocznicę. Zgodnie z regulaminem przyznawania medali Komisja Odznaczeń na podstawie wniosków zgłoszonych przez Zarządy Oddziałów oraz Członków Honorowych przyznała 560 medali pamiątkowych. Wszystkie wnioski zostały rozpatrzone pozytywnie. Usta-

lono, że medale i dyplomy pamiątkowe zostaną wręczone na zebraniach w poszczególnych oddziałach Towarzystwa.

Sprawozdanie z działalności PTL od ostatniego Zjazdu złożył dr A. G o r z e l a k, sekretarz Zarządu Głównego (publikowane oddzielnie).

Sprawozdanie Głównej Komisji Rewizyjnej przedstawił jej przewodniczący -- prof. dr hab. Kazimierz H e y m a n o w s k i (publikowane oddzielnie). W zakończeniu przedstawił wniosek o udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu PTL.

W kwestiach organizacyjnych zabrał głos mgr R. P a r e w i c z, który poinformował, że w najbliższych dniach zostaną nadane audycje radiowe i wywiad z prof. K. H e y m a n o w s k i m oraz wywiad z prof. A. S z u j e c k i m w programie telewizyjnym w ramach cyklu „Drzwi do lasu”, z okazji 100-lecia Towarzystwa.

Po przerwie wystąpił inż. H. W i l c z y ń s k i, przekazując pamiątkowy album fotograficzny działalności PTL w latach 1974—1982, jako dar Oddziału Kieleckiego. W imieniu Towarzystwa serdeczne podziękowanie za przekazany album złożył przewodniczący Zjazdu.

Dr inż. J. Z a j ą c z k o w s k i poinformował zebranych o zakończeniu opracowywania Raportu o stanie lasów i gospodarstwa leśnego i rozesłaniu go zainteresowanym instytucjom. W związku ze skrótowym podaniem tego faktu w sprawozdaniu sekretarza Zarządu Głównego, proponuje złożyć podziękowanie zespołowi autorów za wielki wkład pracy związany z opracowaniem Raportu w postaci uchwały Zjazdu.

W dyskusji jako pierwszy zabrał głos mgr inż. L. L u b c z y ń s k i (Oddz. Warszawa) w sprawie przekazania rezerwatów i parków narodowych organizującemu się resortowi ochrony środowiska, geologii i gospodarki wodnej. Zdaniem dyskutanta jest to postępowanie nieprawidłowe i należałoby przygotować odpowiednie wystąpienie PTL o utrzymanie parków i rezerwatów przyrody w resorcie leśnictwa i przemysłu drzewnego. Na podjętą przez dyskutanta kwestię odpowiedzieli: mgr A. U r b a ń s k i i prof. K. H e y m a n o w s k i, informując o interwencji w tej sprawie wicepremiera Malinowskiego u ministra Baki. Projekt ustawy w sprawie utworzenia nowego resortu nie obejmuje parków i rezerwatów. W uzupełnieniu sprawy mgr K. R u d z k i poinformował, że dzięki wystąpieniu PTL, SITLiD, PROP i Towarzystwa Ekologicznego z Krakowa Prezydium Komitetu Gospodarczego Rady Ministrów podjęło decyzję o pozostawieniu przy MLiPD rezerwatów i parków narodowych. Następnie mgr M. C z u r a j podziękował za nadaną mu godność członka honorowego Towarzystwa, co potraktował jako dowód zaufania do reprezentowanej przez siebie polityki leśnej. Podał krytyce likwidowanie stanowisk gajowych, co jego zdaniem nie pozostało bez wpływu na aktualny zły stan lasu (np. gradacja brudnicy mniszki). Również krytycznie ocenił metody administrowania w leśnictwie oraz metody obliczania etatu cięć. Stwierdził, że całe życie pracował nad prawidłowym obliczaniem etatu z powierzchni, a jego dorobek w tym zakresie podważany jest stosowanym etatem obliczanym z masy, który nie jest uczciwy wobec lasów i leśników. Na zakończenie zgłosił po raz trzeci, podjęty już na poprzednich Zjazdach PTL w Spale i w Starych Jabłonkach, wniosek o przywrócenie poprzednich metod obliczania etatu z powierzchni drzewostanów dojrzałych.

Z kolei prof. B. Z a b i e l s k i omówił problem podwyższenia zapasu na pniu do 1,5 mld m³ w perspektywie najbliższych 30 lat. Z istniejących materiałów wynika, że przyrost roczny w Puszczy Białowieskiej wynosi 7,65 m³/ha, a w nadl. Laski — 7,70 m³/ha. Dla podwyższenia przyrostu konieczne jest tworzenie gospodarstw przestojowych, czyli stworzenie warunków do hodowania grubych sosen w ilości ok. 100 sz/ha. Mówca stwierdził, że doszedł do takiej rębni praktycznie. Chodzi bowiem o kształtowanie przyrostu w drzewostanach dwupiętrowych. iSedlisk odpowiednich do prowadzenia gospodarki przestojowej jest w Polsce — zdaniem mówcy — 2,0—3,5 mln ha, ale trzeba stworzyć właściwe warunki gospodarstwu leśnemu. Nie można wziąć z lasu 500 mld zł, a dać jedynie 60 mld zł, tj. 12⁰%, tak jak to miało miejsce w ostatnim 30-leciu. Należy zmienić politykę leśną państwa, trzeba stworzyć warunki materialne i kadrowe dla rozwoju leśnictwa w Polsce, na co muszą się znaleźć odpowiednie środki.

Prof. dr hab. S. S z y m a ń s k i omówił rodzaje rębni sprzyjające odnowieniu naturalnemu. Stwierdził, że rębnia gniazdowa jest pomyłką i błędem, jeżeli nie znajduje się w rębni częściowej, bądź stopniowo- lub grupowo-przerębowej. W Zasadach Hodowli Lasu należałoby wprowadzić korekty z wyeksponowaniem właściwych rębni dla poszczególnych makroregionów.

Mgr inż. B. H a n a k nawiązał do tematyki poruszonej przez przedmówcę i zaznaczył, że nieprawidłowości w stosowaniu poszczególnych rodzajów rębni należy upatrywać w niedokładności wykonywania zabiegów oraz w nieumiejętnym wyzyskiwaniu sił przyrody. Jako przykład podał, że dobry urodzaj nasion świerka obserwowano w 1971 r., a następny równie dobry dopiero w 1980 r. W OZLP Katowice w województwie bielskim istotnym problemem jest opieńka miodowa; ponad 15 tys. ha drzewostanów jest opanowanych przez tego grzyba. Przyczyny tego stanu są różne, ale według Wagnera zasadniczą jest wprowadzenie świerka na miejsce drzewostanów liściastych; nie wiadomo poza tym, czy odnowienie naturalne w drzewostanach z opieńką jest totalnie zagrożone czy nie.

Dr S. A n t o ń c z y k zaproponował opracowanie leśnego słownika biograficznego. W odpowiedzi prof. K. H e y m a n o w s k i poinformował o podjęciu prac w tym zakresie przez Polską Akademię Nauk i Komitet Nauk Leśnych.

Pierwszą część Zjazdu zakończyła uroczystość wręczenia odznak honorowych PTL przyznanych przez Zjazd Delegatów. Aktu dekoracji dokonał przewodniczący Zarządu Głównego prof. A. Szujecki.

W popołudniowej części obrad zgodnie z programem Zjazdu doc. dr Edmund Ś l i w a (Oddz. Warszawa) odczytał projekt Apelu Polskiego Towarzystwa Leśnego o ochronę zasobów leśnych i ich racjonalne wykorzystanie (tekst apelu publikowany oddzielnie).

Doc. A. G r z y w a c z (Oddz. Warszawa) przedstawił projekt Memoriału do władz najwyższych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w sprawie aktualnego stanu lasów polskich oraz założeń polityki leśnej, przedkładany do uchwalenia na 82 Zjeździe Delegatów PTL — w 100-lecie istnienia Towarzystwa (tekst Memoriału publikowany oddzielnie).

W dyskusji nad treścią Apelu i Memoriału jako pierwszy zabrał głos mgr inż. B. H a n a k (Oddz. Katowice). Zwrócił uwagę na zawarte w Memoriale określenie, że 2/3 powierzchni leśnej nie spełnia swych zadań. Jest to niewłaściwe, ponieważ skład gatunkowy drzewostanów uzależniony jest od warunków siedliskowych. Przeważające w dużej części ubogie gleby leśne mają warunki głównie do uprawy sosny, co pociąga za sobą konsekwencje gospodarcze i przyrodnicze. Sformułowanie o nadmiernym użytkowaniu lasu jest problematyczne i nieuzasadnione. Celem uniknięcia płądrowniczej gospodarki w poszukiwaniu sortymentów można by zakładać odpowiednie gospodarstwa, np. kopalniakowe.

Mgr inż. F. P a r t y k a (Oddz. Kraków) stwierdził, że utworzenie kompleksu leśno-drzewnego (projektowanego w Memoriale) budzi poważne wątpliwości, czy poprawi on gospodarkę leśną i drzewną. Wprost przeciwnie, może on spowodować szkodliwą reorganizację i przyspieszyć leśnikom jedynie trudności w pracy. Poprawę w gospodarce drewnem można osiągnąć w ramach istniejącego układu w resorcie leśnictwa i przemysłu drzewnego przez lepszą koordynację gospodarki leśnej i drzewnej. Podniesienie lesistości do 33% jest nierealne ze względu na potrzeby gospodarki rolnej i żywnościowej. Wydaje się, że realnie lesistość może wzrosnąć najwyżej o 2—3%, to jest do granicy 30%.

Mgr H. O s t r o w s k i (Oddz. Wrocław) podkreślił, że podstawowe znaczenie dla poprawy gospodarki leśnej mają trzy następujące problemy: 1) świadczenie nauki na rzecz praktyki leśnej, 2) właściwa organizacja gospodarstwa leśnego, 3) technika gospodarowania. W rozwinięciu tych problemów powiedział, co następuje: Należy wprowadzić ściśle ukierunkowanie i powiązanie działalności naukowej z potrzebami praktycznymi gospodarki leśnej. Pracownicy naukowcy mają teoretyczne podejście do gospodarki leśnej i dlatego powinni oni odbyć obowiązkowy staż praktyczny przed podjęciem pracy naukowej.

W gospodarce leśnej popełnianych jest dużo błędów wskutek niewłaściwych zasad hodowlanych i instrukcji urządzania lasu. Tak zwane trzebieże liniowe i schematyczne przynoszą szkody gospodarce leśnej i powinny być całkowicie zlikwidowane. Główny błąd w gospodarce leśnej polega na nadmiernym wyrębie. Jedynym kryterium użytkowania powinien być etat rębny, a nie rozmiar użytkowania.

Podział administracyjny jest niewłaściwy i powinien być dostosowany do warunków gospodarczych i terenowych. Optymalna powierzchnia nadleśnictwa powinna wynosić: na nizinach — 7 do 10 tys. ha, w górach — 5 do 7 tys. ha. W każdym nadleśnictwie powinno być ok. 10 leśnictw.

Urządzanie lasu i jego pracowników należy podporządkować Okręgowym Zarządom Lasów Państwowych.

Składnice leśne powinny podlegać nadleśnictwom. Ośrodki transportu leśnego należy zlikwidować, a ich sprzęt oddać nadleśnictwom. Zadrzewienia prowadzone są niewłaściwie. Powinny być zakładane w postaci pasów leśnych. Korzyści z zadrzewień mogłyby być 10-krotnie większe od wartości powierzchni gruntów przeznaczonych do zadrzewiania.

Prof. A. S z u j e c k i wyjaśnił, że szczegółowe dane o gospodarce leśnej zawiera Raport o stanie lasu opracowany przez specjalną komisję

i przesłany do zainteresowanych organów. Natomiast Apel i Memoriał mają na celu zwrócenie uwagi społeczeństwa i władz najwyższych na podstawowe problemy gospodarki leśnej w Polsce; nie mogą więc być zbyt obszerne i szczegółowe.

Prof. dr hab. E. Więcko wnioskował o połączenie leśnictwa z projektowanym Ministerstwem Ochrony Środowiska, Geologii i Gospodarki Wodnej. Ponadto zaproponował, aby upoważnić Zarząd Główny do ostatecznego sformułowania treści i redakcji Memoriału, z uwzględnieniem wniesionych w dyskusji uwag oraz do corocznego składania przez 5 lat sprawozdania z realizacji Raportu o stanie lasu. Mówca stwierdził, że zawarte w Memoriale sformułowania dotyczące kompleksu celulozowo-papierniczego oraz meblarskiego nie harmonizują z częścią dotyczącą leśnictwa.

Prof. K. Heymanowski zgłosił kilka uwag dotyczących Apelu i Memoriału. W tytule Memoriału należy podać miejsce jego uchwalenia, a w Apelu należy określić do kogo jest on kierowany. Zjazd powinien przyjąć Apel i Memoriał — a zarazem upoważnić Zarząd Główny PTL do ostatecznego zredagowania obu tych dokumentów z uwzględnieniem zgłoszonych poprawek.

Mgr inż. B. Palkiewicz (Oddz. Katowice) postulował rozbudowanie w Memoriale ustępu dotyczącego funkcji społecznych lasu.

Mgr inż. M. Bugajski (Oddz. Wrocław) zaznaczył, że należy w Memoriale lepiej uwypuklić zagrożenia lasu przez przemysł, a problematyka leśnictwa powinna być objęta badaniami podstawowymi w ramach PAN.

Dr inż. S. Czopor (Oddz. Poznań) zwrócił uwagę na zaniedbanie melioracji wodnych w lasach, co powoduje wzrost wtórnego zabagnienia. Potrzebne jest zamieszczenie w Memoriale postulatu zwiększenia leśnych melioracji wodnych. Jako przykład podał, że dawniej były Wydziały Gospodarki Wodnej, natomiast obecnie brak jest nawet jednoosobowego stanowiska w OZLP jak również w NZLP.

Mgr inż. W. Biały (Oddz. Łódź) określił Apel jako zbyt ogólnikowy. Zwłaszcza w odniesieniu do zagadnień integracji leśnictwa z przemysłem drzewnym i szkód spowodowanych w lasach przez przemysł.

Mgr L. Lubczyński (Oddz. Warszawa) podkreślił, że Apel i Memoriał spełniają swoje zadania. Są w miarę agresywne i dobre. Potrzebne są jedynie drobne zmiany, głównie redakcyjne. I tak np. integracja leśnictwa z przemysłem drzewnym powinna być ujęta bardziej zwięźle.

Mgr inż. J. Musiał (Oddz. Szczecinek) stwierdził, że sformułowania o nadmiernym wyrębie powinny pozostać w Memoriale.

Mgr R. Parewicz (Oddz. Warszawa) uważa zgłoszone przez przedmówców uwagi na ogół za słuszne. Przedstawił konkretne szczegółowe poprawki opracowane przez 3-osobowy zespół. W wyniku dyskusji ustalono, że Apel i Memoriał opracowane są poprawnie, należy tylko wprowadzić drobne zmiany stylistyczne i redakcyjne. Powyższą ocenę obu dokumentów potwierdzono w głosowaniu.

Prof. B. Zabielski w imieniu zjazdowej Komisji Matki przedstawił proponowany skład nowych władz Towarzystwa, który został przyjęty przez delegatów, przy jednej osobie wstrzymującej się od głosu.

Zarząd Główny: 1. prof. dr hab. Eugeniusz Bernadzki, 2. prof. dr Józef Broda, 3. doc. dr Witold Chmielewski, 4. prof. dr hab. Zenon Capecki, 5. mgr inż. Marian Czuraj, 6. dr inż. Andrzej Gorzelak, 7. prof. dr hab. Bolesław Gonet, 8. doc. dr hab. Andrzej Grzywacz, 9. mgr inż. Marian Grzesiak, 10. prof. dr hab. Kazimierz Heymanowski, 11. mgr inż. Bonifacy Hanak, 12. mgr inż. Zdzisław Jagiełło, 13. mgr Kazimierz Krych, 14. doc. dr hab. Andrzej Klocek, 15. dr inż. Wiktor Lipko, 16. dr inż. Eryk Latocha, 17. mgr inż. Leszek Lubczyński, 18. mgr inż. Wawrzyniec Mierzejewski, 19. mgr inż. Tadeusz Moch, 20. mgr inż. Andrzej Nowakowski, 21. dr inż. Zbigniew Neugebauer, 22. doc. dr hab. Tadeusz Partyka, 23. prof. dr hab. Andrzej Szujewski, 24. prof. dr hab. Zbigniew Sierpiński, 26. doc. dr Edmund Śliwa, 27. prof. dr hab. Jerzy Ważny, 28. prof. dr hab. Edward Więcko, 29. dr inż. Jan Zajaczkowski, 30. prof. dr hab. Bolesław Zabielski.

Główna Komisja Rewizyjna: 1. mgr inż. Stefan Arbatowski, 2. dr inż. Jan Gregorowicz, 3. mgr inż. Jerzy Gutowski, 4. mgr inż. Stanisław Ścioch, 5. dr inż. Henryk Żakowski.

Sąd Koleżeński: 1. mgr inż. Bolesław Kucharek, 2. mgr inż. Henryk Ostrowski, 3. mgr inż. Eligiusz Elżakowski, 4. mgr inż. Zygmunt Karpiński, 5. inż. Jan Milewski, 6. mgr inż. Stanisław Smólski.

Następnie mgr M. Czuraj w imieniu Komisji Wniosków przedłożył projekt wniosków. W wyniku dyskusji, dotyczącej zwłaszcza sposobu obliczania etatów rębnych oraz proponowanego (przez prof. E. Więckę) połączenia leśnictwa (bez przemysłu drzewnego) z przewidzianym do utworzenia Ministerstwem Ochrony Środowiska, Geologii i Gospodarki Wodnej, przyjęto wnioski w brzmieniu następującym:

1. Zjazd popiera krytyczne uwagi w dyskusji na temat pogarszającej się sytuacji sanitarnej lasów, na którą złożyły się m. in. zbyt scentralizowane i zbiurokratyzowane formy zarządzania oraz nacechowany znamionami gigantomanii podział administracyjny. Weloletnie doświadczenia wskazują bowiem, że wielkość nadleśnictw na niżu powinna się wahać w granicach od 7 do 10 tys. ha, a w górach od 5 do 7 tys. ha, przy przeciętnej powierzchni leśnictwa wynoszącej około 10% obszaru nadleśnictwa. Przywrócenie obchodów leśnych i stanowisk gajowych przyczyni się niewątpliwie do poprawy sytuacji sanitarnej oraz ochrony lasu.

2. Zjazd krytycznie odnosi się do nadmiernej eksploatacji lasów i do stosowanych obecnie w urządzaniu lasu metod obliczania etatu rębego, które w opinii Zjazdu zawyżają przy zniekształconej strukturze klas wieku rozmiar użytkowania lasu — bez liczenia się z nieodwracalnymi skutkami wywoływanymi w zasadniczej masie produkcyjnej drzewostanów na pniu. Zachodzi pilna potrzeba rewizji tych metod oraz metod inwentaryzacji lasu na podstawie opracowań przygotowanych przez właściwe komisje ZG PTL.

3. Zjazd uważa za istotne rozszerzenie badań i kontynuowanie dyskusji zmierzającej do doskonalenia „Zasad Hodowli Lasu”, ze szczególnym uwzględnieniem systemu klasyfikacji rębni.

4. Zachodzi pilna potrzeba zmiany obecnie obowiązujących norm pojemności łowisk leśnych, celem radykalnego zredukowania stanu zwierzyny łownej i odczuwalnego zmniejszenia rozmiaru szkód leśnych i rolnych.

5. Zjazd zaleca Zarządowi Głównemu PTL przygotowanie formy i sposobu uczczenia pamięci prof. Stanisława Tyszkiewicza, długoletniego redaktora naczelnego „Sylwana”.

6. Zjazd proponuje rozważenie możliwości dodatkowej emisji medalu 100-lecia PTL jako pamiątki jubileuszowej dla wszystkich członków PTL — nawet gdyby zaistniała konieczność pokrycia kosztów przez członków Towarzystwa.

7. Zjazd wyraża głębokie zadowolenie z decyzji rządowej dotyczącej pozostawienia parków narodowych i rezerwatów przyrody w gestii resortu leśnictwa.

8. Zjazd zobowiązuje Zarząd Główny PTL do przedstawiania w ciągu następnych 5 lat, na Zjazdach Delegatów, informacji o realizacji postulatów i wniosków zawartych w „Raporcie o stanie lasów i gospodarstwa leśnego w Polsce”.

9. Uczestnicy Jubileuszowego Zjazdu wyrażają uznanie przewodniczącemu Zespołu prof. dr. hab. Edwardowi Więcce oraz całemu Zespołowi autorów „Raportu o stanie lasów i gospodarstwa leśnego w Polsce”, który powinien stanowić podstawy dla dalszej działalności Towarzystwa w kierunku stałej poprawy sytuacji w leśnictwie.

10. Zjazd Delegatów Oddziałów PTL wysoko ocenia aktywną pracę ustępującego Zarządu Głównego w trudnym okresie działalności Towarzystwa.

Następnie mgr L. L u b c z y ń s k i (Oddz. Warszawa) zgłosił poprawkę do Regulaminu Sądu Koleżeńskiego. Zaproponował on, aby odwołanie od orzeczenia Sądu Koleżeńskiego przysługiwało jedynie do Zjazdu Delegatów Oddziałów, a nie do Zebrania Członków Oddziałów, ponieważ Sąd Koleżeński wybierany jest przez Zjazd Delegatów.

Wniosek został przyjęty jednomyślnie.

Obrady Zjazdu zamknął mgr K. R u d z k i.

Ryszard Kwiecień